

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ing. Petr Křižan

ředitel odboru veřejné podpory

UOHSX002VPTP

Číslo jednací:

ÚOHS-10985/2010/420/ESI

Vyřizuje/linka/fax:

Mgr. Slaměnová/912/116

V Brně dne:

29.7.2010

Vážená paní ředitelko,

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel Vaši žádost ze dne 26.7.2010 o posouzení, do jaké míry je možná participace České televize (dále jen „ČT“) jako koproducenta u některých českých i evropských filmových produkcí v rámci Programu podpory filmového průmyslu.

Pro posouzení Vašeho dotazu vycházím z předpisu upravujícího veřejnoprávní vysílání na úrovni komunitární, konkrétně ze Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (2009/C 257/01) (dále jen „Sdělení“), na vnitrostátní úrovni ze zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi a rozhodovací praxe Evropské komise.

V souladu se Sdělením musí být posuzování pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání založeno na člancích 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, rovněž na článku 106 odst. 2 výše uvedené smlouvy, který hovoří o službách obecného hospodářského zájmu. Pro posouzení, zda opatření zakládá veřejnou podporu, je nutné zkoumat 4 základní kritéria definice veřejné podpory. V souladu s ustanovením čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie (dříve článek 87 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství) jsou jako s vnitřním trhem neslučitelná – a tedy zakázaná – označena opatření, která kumulativně splňují následující podmínky: 1) podpora je poskytnuta z veřejných prostředků (včetně prostředků veřejnoprávních subjektů), 2) podpora zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví podnikání a je selektivní (tj. nejedná se o obecné opatření), 3) je narušena nebo hrozí narušení soutěže a 4) je ovlivněn obchod mezi členskými státy. Pojem „podnik“ se pro účely veřejné podpory vykládá tak, že jde o subjekt, který vyvíjí ekonomickou činnost, a to bez ohledu na jeho právní formu. Ekonomickou činností se přitom rozumí nabízení zboží a/nebo služeb na trhu. Pokud jde o existenci zvýhodnění, tak vyrovnávací platba vynaložená na poskytnutí služeb obecného zájmu nepředstavuje veřejnou podporu při naplnění čtyř kumulativních podmínek uvedených v rozsudku ve věci Altmark.

Pro zhodnocení naplnění výše uvedených podmínek je v případě ČT nejprve nutno zkoumat systém financování, kdy finančními zdroji jsou dle § 10 zákona č. 483/1991 Sb., zejména televizní poplatky vybírané podle zvláštního právního předpisu a příjem z vlastní podnikatelské činnosti. Evropská komise považuje financování pomocí poplatků za finanční mechanismus zahrnující veřejné zdroje a tedy zakládající veřejnou podporu, neboť je zde přičitatelnost státu (tento závěr vyplývá

ze skutečnosti, že poplatky jsou povinné a stát zde vykonává kontrolu). Přestože ČT poskytuje službu veřejnosti, je jí udělována finanční výhoda s ohledem na systém financování, kterou neobdrží jiní soutěžitelé na trhu s rozhlasovým a audiovizuálním vysíláním, čímž může dojít k narušení obchodu mezi členskými státy. Veřejnoprávní televize svým jednáním i v jiných oblastech trhu, zejména na poli filmové produkce, zajištění zařízení atp. soutěží s jinými účastníky, kteří jsou aktivní v těchto oblastech v rámci vnitřního trhu.

Dle ustanovení zákona č. 483/1991 Sb. jsou ČT svěřeny úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání, které jsou demonstrativně uvedeny v §§ 2 a 3 zákona č. 483/1991 Sb. Definice poslání veřejné služby spadá do pravomoci členského státu. V této souvislosti je nutné rozlišovat otázku definice poslání veřejné služby a otázku finančního mechanismu, který byl zvolen pro poskytování těchto služeb. Veřejnoprávní vysílací organizace mohou vykonávat obchodní činnosti, nelze ovšem takové činnosti považovat za součást poslání veřejné služby. ČT dle terminologie Sdělení uplatňuje „dvojitě financování“, v jehož rámci je veřejnoprávní vysílání financováno pomocí televizních poplatků a příjmů z obchodní činnosti. Dle požadavku na transparentnost stanovenou Sdělením je vyžadováno jasné a přiměřené rozlišení mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které veřejnou službou nejsou, včetně jasně odděleného vedení účtů. Náklady související s činnostmi, které nejsou veřejnou službou, by měly být vždy jednoznačně identifikovány a zaúčtovány zvlášť. Náklady na vstupy, které mají sloužit současně rozvoji činnosti v oblasti veřejných služeb i služeb, které veřejnými službami nejsou, by kromě toho měly být poměrně rozděleny na činnosti veřejné služby a na činnosti, které veřejnou službou nejsou.

V případě participace ČT jako koproducenta u některých českých i evropských filmových koprodukcí máme za to, že se nejedná o činnost veřejné služby, ale o podnikatelskou činnost. Ustanovení § 3 odst. 1 písm. g) zákona 483/1991 Sb., které uvádí, že ČT podporuje českou filmovou tvorbu, vnímáme odlišně od zamýšlené koprodukce u českých i zahraničních filmových koprodukcích, tím spíše s odkazem na doplnění pana Myslíka z ČT, který ve svém dopise uvedl, že úkolem veřejné služby je i podpora české filmové produkce, a to v kontextu postavení ČT jako výrobce a vysílatele. Především se má jednat o produkci českou, teda nelze zde zahrnout dle našeho mínění účast na zahraničních koprodukcích. Postavení ČT jako koproducenta není do definice úkolů veřejné služby zahrnuta. V případě, že by došlo k financování filmové produkce z veřejných zdrojů, došlo by k posílení pozice spolupracujícího koproducenta oproti jiným soutěžitelům, kteří se účastní hospodářské soutěže.

Závěrem tedy uvádím, že pro účely čerpání podpory z Programu podpory filmového průmyslu by měla ČT jako koproducenta doložit, že finanční prostředky budou čerpány z příjmů z podnikatelské činnosti. Co se týče věcného plnění ČT v rámci koprodukční činnosti, jednalo by se o stejné poskytnutí výhody, jak je rozebráno výše, neboť činnost, která nespadá pod výkon veřejné služby, musí být financována, provozována a účtována odděleně od veřejných služeb.

S pozdravem

Ing. Petr Križan
Odbor veřejné podpory, ředitel

Obdrží:

Mgr. Helena Fraňková, helena.frankova@mkcr.cz